

24

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 119-06-48684 מדינת ישראל נ' סלימאן

בפני כב' השופט דורון פורת, סגן נשיא

16 מאי 2013

1

בעניין:

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

נימר סלימאן

הנאשם

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

נוכחים:

מטעם המאשימה: מתמחה – רעות פיטרוב

מטעם הנאשם: בעצמו וב"כ שאנן

גזר דין

ללא הרשעה

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה אשר יוחסה לו בכתב האישום המתוקן. עבירה של חדירה לחומר מחשב שלא כדין, עבירה על סעיף 4 לחוק המחשבים, התשנ"ה-1995.

בין המועדים 10.8.10 - 13.8.10 חדר הנאשם שלא כדין לתיבות הדואר האלקטרוני של sonnara2@gmail.com ו-rabeea60@gmail.com.

הצדדים הגיעו ביניהם לידי הסדר טיעון, במסגרתו הנאשם הודה והורשע בעבירות אשר יוחסו לו בכתב האישום המתוקן. הנאשם נשלח לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר מבחן.

טיעונים לעונש מטעם המאשימה:

המאשימה הדגישה את חומרת העבירה שבה הורשע הנאשם, אשר בוצעה במסגרת עבודתו כאחראי תפעול אתר "כול אלערב" באינטרנט. הרקע למעשי הנאשם פורט בתסקיר שירות המבחן, ממנו עולה כי החדירה לחומר מחשב בוצע בתגובה לדברים שפורסמו בפורום שהקים אתר "אלסונארה". הנאשם חשד כי מי שעומד מאחורי הדברים, קשור לעיתון אלסונארה ועל כן החליט לבצע את המעשה האסור.

בית משפט השלום בטבריה**בפני כב' השופט דורון פורת, סגן נשיא**

ת"פ 119-06-48684 מדינת ישראל נ' סלימאן

16 מאי 2013

1 המאשימה עתרה להטלת עונש מאסר בפועל של 6 חודשי מאסר, אשר ירוצה בעבודות שירות
2 בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות.

3
4 המאשימה התנגדה לביטול הרשעת הנאשם וטענה, כי אין בהרשעתו של הנאשם כדי לפגוע בשיקומו
5 ובעתידו המקצועי.

6
7 המאשימה הפנתה לאמור בתסקיר שירות המבחן, לפיו קיימת תחרות בין העיתון שבו הוא עובד
8 לבין העיתון המתחרה.

9
10 המאשימה עתרה להטיל על הנאשם עונש בהתאם לכללים של תיקון 113 לחוק והדגישה את חומרת
11 העבירה שהפכה את זירת הפשע הקלאסית לזירה וירטואלית.

12
13 המאשימה טענה, כי מתחם העונש הראוי נע בין 6 חודשי מאסר בפועל שירוצה בדרך של עבודות
14 שירות, לבין מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח לתקופה ממושכת, מאסר מותנה מרתיע וקנס כספי.
15 המאשימה ציינה כי היא התחשבה בנסיבות הנאשם, העדר עבר פלילי, וחלוף זמן.

טיעונים לעונש מטעם ההגנה:

16
17 הסנגור ביקש להתחשב בהודאת הנאשם ובכך שכתב האישום תוקן באופן משמעותי.
18 הסנגור ביקש להתחשב בכך שהנאשם הורשע בעבירות אשר יוחסו לו בכתב האישום המתוקן וביקש
19 להתעלם מהעובדות אשר פורטו בתסקיר שירות המבחן לפיהם הנאשם חדר לתיבת מייל של עיתון
20 מתחרה.

21
22 הסנגור עתר לבטל את הרשעתו של הנאשם בהתאם להמלצת שירות המבחן וטען כי יש בהרשעת
23 הנאשם כדי לגרום לו נזק בלתי הפיך. הנאשם סיים לימודיו בהצטיינות וקיבל תעודת הערכה
24 ממקומות עבודתו.

25
26 הסנגור ביקש להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם.

27
28 הסנגור טען כי העונש ההולם בגין העבירה נשוא כתב האישום נע בין אי הרשעה לבין מאסר מותנה
29 וקנס.

בית משפט השלום בטבריה

בפני כב' השופט דורון פורת, סגן נשיא ת"פ 119-06-48684 מדינת ישראל נ' סלימאן

16 מאי 2013

דברי הנאשם:

הנאשם ציין שהוא הפנים את חומרת מעשיו, ביקש מבית המשפט לבטל את אי הרשעתו, על מנת שיוכל להתקדם בתחום עיסוקו, כמו גם, להשתלב בלימודים אקדמאים ולעבוד בתחום ההייטק.

דיון:

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של חדירה לחומר מחשב, בכך שחדר לשתי כתובות מייל, אשר פורטו לעיל.

בטרם גזירת דינו, הנאשם עתר לביטול הרשעתו וטען כי יש בהרשעתו כדי לפגוע בעתידו המקצועי וביכולתו להמשיך את לימודיו האקדמיים ולעבוד בהייטק.

ביטול הרשעה:

הכלל הוא, כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו, ביטול הרשעה הוא חריג לכלל.

אחת ממטרות הענישה היא הרתעה. הרתעת היחיד והרתעת הרבים. סיום הליך משפטי ללא הרשעה הוא בבחינת חריג, אשר אין בו כדי למלא באופן מלא את אינטרס ההרתעה. בית המשפט לא ישתמש בסמכות יוצאת דופן זו, אלא בנסיבות נדירות ביותר, כאשר יש בעצם ההרשעה משום תגובה חריפה באורח קיצוני למעשה העבירה מחד גיסא, ובנסיבות העניין אין מקום לענישה אלא להעמדה במבחן (ראה, י. קדמי בספרו "על סדר הדין בפלילים", חלק ב' (א) 938).

בהתאם לפסיקה הימנעות מהרשעה או ביטול הרשעה יעשו בהצטבר שני גורמים וזאת כדבריה של כב' השופטת דורנר בע.פ. 2083/96, **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב (3) 337 (להלן: "הלכת תמר כתב"): (כתב"י):

"הימנעות מהרשעה אפשרית איפא בהצטבר שני גורמים: ראשית על

ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם ושנית סוג העבירה

מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה מבלי לפגוע

באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים".

בית משפט השלום בטבריה

בפני כב' השופט דורון פורת, סגן נשיא ת"פ 119-06-48684 מדינת ישראל נ' סלימאן

16 מאי 2013

בהלכת "תמר כתב" דלעיל, ציין כב' השופט ש' לוי קווים מנחים לבחינת שאלת הרשעה או אי הרשעה של נאשמים:

"השאלה אימתי ובאלו נסיבות רשאי בית המשפט לחייב נאשם בשירות לתועלת הציבור ללא הרשעה אינה יכולה להיות מוכרעת לפי שיקולים הרמטיים. עם זאת רשאי בית המשפט לקבוע קווים מנחים (Guide lines) שבלי להיות ממצים, יש בהם כדי להדריך את בתי המשפט בענין זה. שיקולים אלה הם שיקולים של שיקום מחד ושיקולים של אינטרס הציבור מאידך. הזמנו את גב' פלאי, ראש שירות המבחן לטעון לפנינו; גב' פלאי הציגה לפנינו את שיקולי השירות להמליץ על שירות לתועלת הציבור ללא הרשעה, שהם בעיקרם שיקולי שיקום:

- (א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם?
- (ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה?
- (ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד;
- (ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים;
- (ה) הסבירות שהנאשם יעבור עבירות נוספות;
- (ו) האם ביצוע העבירה על ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדובר בהתנהגות מקרית?
- (ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם נוטל הוא אחריות לביצועה? האם הוא מתחרט עליה?
- (ח) משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם?
- (ט) השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם. שיקולים אלה, מבלי שיהיו ממצים, מקובלים עלי, כאחד הגורמים שיש להביאם בחשבון בהחלטה בדבר תוצאות ההרשעה."

ועוד, בבר"ע 432/85 רומנו נ. מדינת ישראל, תקדין עליון 85(3) עמ' 737, נקבע כדלקמן:

"רק בנסיבות יוצאות דופן בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה בדין לבין חומרתה של העבירה, נוקט בית המשפט לפעמים בחלופה של הטלת מבחן ללא הרשעה. ההמנעות מן ההרשעה הופכת

בית משפט השלום בטבריה**בפני כב' השופט דורון פורת, סגן נשיא**

ת"פ 119-06-48684 מדינת ישראל נ' סלימאן

16 מאי 2013

1 **כמובן, באופן תיאורטי לקשה יותר, ככל שהעבירה חמורה יותר ובתי**
2 **המשפט אינם נוהגים לראות בחרטה בלבד עילה ליצירתה של הבחנה**
3 **בין פלוני לפלוני שעבר אותה עבירה בנסיבות דומות...".**

4
5
6 לאחר שבחנתי את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן, שוכנעתי כי
7 המקרה בו עסקינן, נופל בגדר אותם מקרים חריגים שיש בהם מקום ליתן משקל לנסיבות האישיות
8 של הנאשם ולהעדיף אותן על פני האינטרס הציבורי.

9
10 עיינתי בתעודות ובהמלצות אשר הוגשו לבית המשפט, מטעם חברות טכנולוגיות, עמם עובד הנאשם
11 מכוח תפקידו, מהם עולה אופיו הנורמטיבי של הנאשם ומחויבותו לתפקידו הנוכחי.

12
13 שרות המבחן הוא בבחינת זרועו הארוכה של בית המשפט, גוף מקצועי אמין שיש לתת משקל רב
14 להתרשמותו ולהמלצותיו. דוק, המלצות הן בגדר המלצות ובית המשפט הוא המחליט בראותו את
15 התמונה בכללותה. נתתי דעתי לאמור בתסקיר המבחן בעניין אופיו הנורמטיבי של הנאשם ולכך
16 ששירות המבחן המליץ על אי הרשעתו בדין, על מנת להימנע מפגיעה בעתיד המקצועי של הנאשם.

17
18 לנאשם אין עבר פלילי, ומדובר בעבירה ראשונה ויחידה של הנאשם. לא נעלם מעיני כי בעובדות כתב
19 האישום מדובר בחדירה המשתרעת על פני מספר ימים. כתב האישום שותק, ומכאן שיש לבחור
20 באפשרות המקלה עם הנאשם, לפיה מדובר באירוע אחד בודד, בין אם מדובר "בחדירה נמשכת"
21 ובין אם מדובר במספר חדירות אשר יש לראותם כמסכת אחת.

22
23 נתתי דעתי לחומרת העבירה, של חדירה לחומר מחשב, ברם הדרכתי עצמי לבור מן התבן את הבר, ולא
24 לתת משקל לנסיבות אשר לא פורטו בכתב האישום, או הוכחו בשלב הטיעונים לעונש. דברים
25 שמסר הנאשם לשירות המבחן, בשיחות הנפש, ראויים הם להישאר במסגרת שנאמרו. אין המדובר
26 בדברים בטלים, ברם ראויים הם למידה רבה של זהירות. ראוי לשמור מידה של ריסון בשימוש
27 בדברים, ע"מ שלא לפגוע בציפור הנפש של ההליך הטיפולי – היכולת של הנאשם לחשוף את רחשי
28 ליבו, להיפתח בפני עובד שרות המבחן ללא מורא. בית המשפט לא עוצם עיניו מלראות את הדברים,
29 ברם שומר הוא את הקשר אמירתם.

בית משפט השלום בטבריה**בפני כב' השופט דורון פורת, סגן נשיא**

ת"פ 119-06-48684 מדינת ישראל נ' סלימאן

16 מאי 2013

נתתי דעתי לעובדה כי הנאשם היה עובד של העיתון "כול אלערב" ושימש כאחראי על תפעול אתר האינטרנט של העיתון. מכאן שהנאשם ידע והבין את המשמעות של חדירה לחומר מחשב. לא הובאו בפני ראיות באשר למידת הפגיעה באחרים ומכאן שעלי להניח כי לא נגרמה פגיעה מיוחדת.

נחה דעתי כי לאור אופיו של הנאשם, לאור התרשמות שרות המבחן, קיימת סבירות נמוכה מאוד, עד קלושה, כי הנאשם ישוב ויבצע עבירה דומה בעתיד. אין המדובר בדפוס התנגדות כרונית והדברים עולים כדי התנהגות מקרית הנובעת מסיטואציה ספציפית.

הנאשם נטל אחריות לביצוע העבירה, הודה בכתב אישום מתוקן והביע חרטה על מעשיו.

הרשעת הנאשם עלולה פגוע בדימוי העצמי של הנאשם, לפגוע ביחס של הסביבה כלפיו, ובעיקר בסביבה הרלוונטית להתפתחותו המקצועית.

נוכח האמור לעיל, שוכנעתי כי הנאשם מעוניין בשיקום והתנהגותו מלמדת כי הוא הפנים את הלקח ושיתף פעולה עם שירות המבחן. הנאשם מתכוון לעבוד בתחום ההייטק, הרשעה תגרום לו לפגיעה קשה בעתידו המקצועי, זאת מנקודת המבט של הלכת "תמר כתב".

בסעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשל"ב-1982 נאמר:

"הרשיע בית המשפט את הנאשם, ולפני מתן גזר הדין ראה שיש מקום לתת לגביו צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור, ללא הרשעה, רשאי הוא לבטל את ההרשעה ולצוות כאמור."

נוכח האמור לעיל אני מורה על ביטול הרשעתו של הנאשם, אני קובע כי הנאשם עבר את העבירה.

העונש ההולם:

העיקרון המנחה בענישה לפי הוראות חוק העונשין (תיקון מס' 113), התשע"ב-2012, הוא עקרון ההלימה, "לפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ואשם הנאשם לבין חומרת העונש שיוטל עליו" (ראו דברי ההסבר לסעיף 40ב בהצעת חוק העונשין (תיקון מס' 92) (הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה), התשס"ו – 2006).

הערך החברתי שנפגע ומדיניות הענישה הנהוגה:

בקביעת מתחם העונש ההולם בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במדיניות הענישה הראויה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

בית משפט השלום בטבריה

בפני כב' השופט דורון פורת, סגן נשיא ת"פ 111-06-48684 מדינת ישראל נ' סלימאן

16 מאי 2013

העבירה שבה הודה הנאשם היא עבירה חמורה ומחייבת ענישה מרתיעה. עבירות מחשבים מבוצעות בקלות, אך גורמות לנזקים כלכליים בהיקפים גדולים. יתרה מזו, עבירות אלה פוגעות בפרטיות ומעלות את הצורך בהגנת מאגרי מידע. במקרה דנן, הנאשם ניצל את מיומנותו במחשבים, על מנת לפגוע בפרטיותם של המתלוננים, זאת על אף שהוא יודע היטב את האיסור וההשלכות של ביצוע עבירות אלה.

בע"פ 9893/06 לאופר נ' מדינת ישראל, בית המשפט עמד על חומרת העבירה ועל מדיניות הענישה הנוגה בעבירות מעין אלו:

"ב"כ המדינה סקר בהרחבה פסיקה שניתנה בנושא הנדון בערכאות משפט שונות, והסיק ממנה את המסקנה כי בתי המשפט, ככלל, נוקטים יד מחמירה במורשעים בעבירות אלה ועומדים, על פי רוב, על הרשעת אלה שנתפסו חודרים למאגרי מידע. הוא מביא שורה של קביעות פסוקות הנוגעות לכך: ת.פ. (י-ם) 1536/04 מדינת ישראל נ' יונה כהן; ע"פ (י-ם) 9121/05 יונה כהן נ' מדינת ישראל; ת.פ. (פ"ת) 2784/01 מדינת ישראל נ' גיא לוי; ת.פ. (ת"א) 1171/05 מדינת ישראל נ' שועלי טוביה; ת.פ. (י-ם) 3813/99 מדינת ישראל נ' עודד רפאל, פ"מ תש"ס(3) 241; ת.פ. (ת"א) 12187/01 מדינת ישראל נ' גל אוברציגר; ת.פ. (ת"א) 70460/04 אביה ואביחי שוורצמן נ' מדינת ישראל; ת.פ. (י-ם) 3477/04 מדינת ישראל נ' איתי פרץ ויצחק בנין; ת.פ. (ב"ש) 7405/01 משה מזרחי נ' מדינת ישראל; ת.פ. (י-ם) 3713/03 מדינת ישראל נ' אוה כץ; ת.פ. (ת"א) 1828/05 מדינת ישראל נ' ישורון משה; ת.פ. (ת"א) 9658/01 מדינת ישראל נ' בן חיים גבריאל; ע"פ (ת"א) 70921/04 מדינת ישראל נ' גילי בר לב; ת.פ. (חי') 4638/00 מדינת ישראל נ' פרלמוטר ואח'; ע"פ (חי') 3549/03 פזית פרלמוטר נ' מדינת ישראל; רע"פ 1434/04 פזית פרלמוטר נ' מדינת ישראל; ת.פ. (חי') 4888/02 מדינת ישראל נ' מיכאל לרמן; ת.פ. (ת"א) 7677/06 מדינת ישראל נ' תומר דוד; ת.פ. 5887/05 מדינת ישראל נ' בזרקוב וסובול; ת.פ. (קריות) 1462/03 מדינת ישראל נ' יורם לוינסון; ת.פ. (נצ') 3409/06 מדינת ישראל נ' כמאל מנסור".

בית משפט השלום בטבריה**בפני כב' השופט דורון פורת, סגן נשיא**

ת"פ 119-06-48684 מדינת ישראל נ' סלימאן

16 מאי 2013

1 מנגד, התביעה מונה מספר מצומצם של מקרים בהם בית המשפט ביטל הרשעה של אנשים שחדרו
2 למאגרי מידע, וזאת, על פי רוב, כשדובר היה במעידה חד-פעמית, וכאשר הנאשם קיבל את המידע
3 האסור מאחר, ולא חדר למאגר בעצמו, ונהג במידה של "עצימת עיניים" לגבי מקור המידע (ת.פ.
4 ת"א) 1173/05 מדינת ישראל נ' ניסן יעקובי; גלעד אבוהב (נאשם 3) בת.פ. ת"א) 1171/05 מדינת
5 ישראל נ' פישביין וגלייברמן; יוסף פרץ בת.פ. ת"א) 1172/05 מדינת ישראל נ' יוסף פרץ; וזלמנוביץ
6 בת.פ. ת"א) 7343/03 מדינת ישראל נ' נגרין וזלמנוביץ).

7
8 התביעה פרשה בפנינו בהודעתה המשלימה עוד מספר ניכר של אסמכתאות מן הפסיקה המשקפות
9 התייחסות מחמירה של בתי המשפט לחדירה שלא כדין לחומר מחשב, ופגיעה בפרטיות בעלי
10 המידע, וביניהן - ת.פ. (חי') 8243/97 מדינת ישראל נ' גיל פז; ת"א 5177/99 מדינת ישראל נ' דימיטרי
11 גרינברג; ת.פ. ת"א) 71227/01 מדינת ישראל נ' טננבאום; רע"פ 5147/02 טננבאום נ' מדינת ישראל;
12 ת.פ. ת"א) 71832/02 ואטורי נ' מדינת ישראל; ת.פ. ת"א) 5476/03 מדינת ישראל נ' יוסף שי, שירזי
13 שי, לוי אורן; ת.פ. (מחוזי ת"א) 40250/99 מדינת ישראל נ' מונדיר בדיר; תק מח 2001(3) 4272; ת.פ.
14 (שלום ת"א) 6681/02 מדינת ישראל נ' איתי להט. "

15
16 בת"פ 7680-05-10 **מדינת ישראל נ' איסקוב** (פורסם בנבו, מיום 13.6.11), הנאשם הודה בכך שחדר
17 לשתי תיבות דואר אלקטרוני של עובדי החברה. הנאשם שמר במחשבו האישי קובץ מתוך תיבת
18 הדואר האלקטרוני של מנהלת החשבונות בחברה, ומאוחר יותר שלח את הקובץ, מתוך תיבת הדואר
19 של העובדת, לכלל עובדי החברה. בית המשפט נמנע מהרשעת הנאשם והטיל על הנאשם של"צ. בית
20 המשפט התחשב בגילו הצעיר של הנאשם, הודאתו, הפגיעה העתידית בו והעדר עבר פלילי.

21
22 בת"פ 34231-08-11 **מדינת ישראל נ' לשם**, הנאשם הורשע בעבירות של חדירה לחומר מחשב,
23 ניסיון חדירה לחומר מחשב ופגיעה בפרטיות, באמצעות "סוס טרויאני" שפיתח. בית המשפט הטיל
24 עליו עונש מאסר בפועל של 4 חודשים, אשר ירוצו בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי ל-20
25 מתלוננים בסכום של 20,000 ₪. חלק מהעבירות בוצעו בהיות הנאשם קטין.

26
27 מהאמור לעיל, אני קובע כי מתחם הענישה בעבירה זו נע בין אי הרשעה לעונש של מאסר בפועל של
28 שלוש שנים.

29

30

31

32

בית משפט השלום בטבריה**בפני כב' השופט דורון פורת, סגן נשיא**

ת"פ 119-06-48684 מדינת ישראל נ' סלימאן

16 מאי 2013

1 בגזירת העונש המתאים לנאשם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כאמור
2 בסעיף סעיף 40 יא' לחוק העונשין:

3
4 א. הודאת הנאשם – נתתי דעתי להודאת הנאשם ונטילת האחריות על מעשיו. לזכות הנאשם
5 יש לזקוף את הודייתו המוקדמת והחיסכון בזמנו של הציבור.

6
7 ב. נסיבות אישיות – תסקיר שירות המבחן, מעיד על אופיו החיובי של הנאשם, אשר עובד
8 כסמנכ"ל בעיתון כול אלערב במסגרת חלקית כאחראי על תפעול אתר האינטרנט של
9 העיתון.

10
11 הנאשם לקח אחריות על מעשיו וטען כי באתר העיתון נפתח פורום המאפשר הגשת תגובות.
12 במשך כחודש ראה קללות המופנות אליו באופן אישי, בשל כך, נגרר לניסיון לברר מי העומד
13 מאחורי תיבות הדואר מהן נשלחו דברי הנאצה.

14
15 שירות המבחן התרשם כי הנאשם הפיק את הלקח מההליכים המשפטיים וכי הבעת
16 החרטה והצער בגין מעורבותו בפלילים, היא כנה. שירות המבחן התרשם כי אין מקום
17 להליך טיפולי וכי הנאשם לא ביטא נזקקות כזאת.

18
19 ג. העדר עבר פלילי- לנאשם אין הרשעות קודמות וזוהי מעידתו הראשונה. הנאשם מעד
20 מעידה חד פעמית מבלי שהפיק מכך כל טובת הנאה.

21
22
23 מקום שבו המשפט אינו מרשיע את הנאשם, לא ניתן להשית על הנאשם קנס. רשימת העונשים
24 שבית המשפט רשאי להטיל, לצד אי הרשעה הינה מצומצמת. יש ובית המשפט מוצא להרחיב את
25 הרשימה, כמו הטלת צו מבחן לצד מאסר בפועל ראה: ע"פ 4167/12 אוחנה נ' מדינת ישראל (ניתן
26 לאחרונה ביום 17.3.2013). הטלת של"צ לתקופה ארוכה או מבחן על הנאשם אינם מתאימים
27 לנסיבות המקרה, הנאשם אינו זקוק לליווי של שרות המבחן. הפתרון מצוי בהטלת הוצאות לאוצר
28 המדינה לצד של"צ.

בית משפט השלום בטבריה

בפני כב' השופט דורון פורת, סגן נשיא ת"פ 119-06-48684 מדינת ישראל נ' סלימאן

16 מאי 2013

1 בהתחשב בהודאת הנאשם, ובטיעוני שני הצדדים לעונש, אני נמנע מהרשעת הנאשם ואני דן אותו
2 לעונשים הבאים:

3
4 א. הנאשם יחתום על התחייבות כספית, לפיה יתחייב הנאשם להימנע מביצוע כל עבירה על
5 חוק המחשבים. גובה ההתחייבות 10,000 ₪. משך ההתחייבות הינה ל - 3 שנים.
6 במידה והנאשם לא יחתום על ההתחייבות יאסר למשך 7 יום.

7
8 ב. הנאשם ירצה של"צ כפי שיקבע בתכנית שתוכן על ידי שירות המבחן.
9 הנאשם ימלא אחר ההוראות שינתנו לו ע"י האחראי במקום או ע"י שירות המבחן.
10 הנאשם יבצע של"צ בהיקף של 140 שעות וישלים את המכסה תוך 12 חודשים מהיום.
11 תחילת השל"צ תוך 60 יום מהיום על פי קביעת שירות המבחן.
12 שירות המבחן ידווח לבית המשפט על תחילת ביצוע השל"צ ועל סיומו.
13 שירות המבחן רשאי לשנות את מקום ההשמה, באם מצא לנכון לעשות כן.

14
15 הובהר לנאשם כי באם לא יבצע את השל"צ כנדרש, יוחזר עניינו לבית המשפט אשר יהיה
16 רשאי לדונו מחדש, להרשיעו ולהטיל עליו כל עונש שימצא לנכון.

17
18 ג. הנאשם ישלם הוצאות משפט ע"ס 5,000 ₪. ההוצאות ישולמו לקופת בית המשפט ב - 5
19 שיעורים חודשיים שווים ורצופים. תשלום ראשון תוך 30 יום מהיום.

20
21 במידה והנאשם לא יעמוד בלוח התשלומים, תעמוד היתרה לפירעון מידי ותישא הפרשי
22 הצמדה וריבית כחוק החל מהיום ועד התשלום המלא בפועל.

23
24 במידה ובתיק יש פקדון, הפקדון יקוזז כנגד פיצויים שנפסקו, אם נפסקו, לאחר מכן יקוזז
25 כנגד קנס שהוטל. במידה וקיימת יתרה, היתרה תוחזר למפקיד.

26
27 **המזכירות תשלח העתק הפרוטוקול לשרות המבחן.**

28
29 **זכות ערעור 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בנצרת.**

30
31
32
33 ניתנה והודעה היום ז' סיון תשע"ג, 16/05/2013 במעמד הנוכחים.

34

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 119-06-48684 מדינת ישראל נ' סלימאן

בפני כב' השופט דורון פורת, סגן נשיא

16 מאי 2013

1
2

2013

דורון פורת, שופט
סגן נשיא

3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19

ב"כ המבקשת: מבקשים עיכוב ביצוע לשיקול דעת בית המשפט.

החלטה

אני מורה על עיכוב ביצוע גזר הדין למשך 14 יום.

ניתנה והודעה היום ז' סיון תשע"ג, 16/05/2013 במעמד הנוכחים.

2013

דורון פורת, שופט
סגן נשיא

20
21
22
23
24
25

הוקלד על ידי מגי חייט